

Dzieje Apostolskie

Rozdział 22

1. Mężowie bracia i ojcowie, słuchajcie, którą wam teraz daję sprawę! 2. (A gdy usłyszeli, iż do nich mówił Żydowskim językiem, większe milczenie uczynili. 3. I rzekł): Jam jest mąż Żydowin, urodzony w Tarsie Cylicyjej, lecz wychowan w tym mieście u nóg Gamalielowych, wyćwiczony według prawdy zakonu ojczystego, gorącym będąc miłośnikiem zakonu, jako wy wszyscy dziś jesteście. 4. Którym przesładował tę drogę aż do śmierci, wiążąc i podawając do więzienia męża i niewiasty, 5. jako mi nawyższy kapłan daje świadectwo i wszyscy starszy, od których też listy wzięwszy do braciej, jechałem do Damaszk, abych przywiódł stamtąd, powiązawszy, do Jeruzalem, aby byli skarani. 6. I zstało się, gdym jechał i przybliżałem się do Damaszk o południu, nagle oświeciła się około mnie wielka światłość z nieba, 7. i upadszy na ziemię, usłyszałem głos, mówiący mi: Szawle, Szawle, przecz mię przesładujesz? 8. A jam odpowiedział: Ktoś jest, Panie? I rzekł do mnie: Jam jest Jezus Nazareński, którego ty przesładujesz. 9. A którzy byli ze mną, acz widzieli światłość, ale głosu nie słyszeli onego, który ze mną mówił. 10. I rzekłem: Cóż uczynię, Panie? A Pan rzekł do mnie: Wstawszy, idź do Damaszk, a tam ci powiedzą o wszystkim, co masz czynić. 11. A gdym nie widział przed jasnością światłości onej, prowadzony za rękę od towarzyszków przyszedłem do Damaszk. 12. A Ananiasz niektóry, mąż wedle zakonu, mając świadectwo od wszystkich Żydów społem mieszkających, 13. przyszedszy do mnie i stanąwszy, rzekł mi: Szawle, bracie, Przejrzy! A ja tejsze godziny wejrzałem nań. 14. A on rzekł: Bóg ojców naszych naznaczył ciebie, abyś poznał wolą jego a iżbyś oglądał sprawiedliwego i słuchał głosu z ust jego. 15. Abowiem będziesz jego świadkiem do wszystkich ludzi tego, coś widział i słyszał. 16. A teraz, co odwłaczasz? Wstań a ochrzczi się, a omyj grzechy twe, wzywając imienia jego. 17. I zstało się, gdym się wrócił do Jeruzalem a modliłem się w kościele, żem był w zachwyceniu. 18. I widziałem go mówiącego do mnie: Spiesz się a wynidź rychło z Jeruzalem, abowiem świadectwa twego nie przyjmą o mnie. 19. A jam rzekł: Panie, oni wiedzą, żem ja sadzał do więzienia i bijałem po bóżnicach tych, którzy w cię wierzyli; 20. i gdy wylewano krew Szczepana, świadka twego, jam tudzież stał i zezwalałem, i strzegłem szat tych, którzy go zabijali. 21. I rzekł do mnie: Idź, bo ja do poganów daleko pošlę cię. 22. I słuchali go aż do tego słowa, i podnieśli głos swój, mówiąc: Zgładź z ziemie takiego: bo nie godna, aby miał żyć! 23. A gdy oni wrzeszczeli i miotali szaty swe, i ciskali proch na powietrze, 24. rozkazał go Tysiącnik wieść do obozu i biczmi siec, i męczyć go, żeby się dowiedział, dla której by przyczyny tak nań wołano. 25. A gdy go rzemieńmi wiązano, rzekł Paweł do Rotmistrza przy nim stojącego: Jeśli się wam godzi człowieka Rzymianina, i nie osądzonego, biczować? 26. Co usłyszawszy Rotmistrz, przystąpił do Tysiącznika i odniósł, mówiąc: Co chcesz czynić? bo ten człowiek jest Rzymski mieszczanin. 27. A przystąpiwszy Tysiącnik, rzekł mu: Powiedz mi, jeśliś ty jest Rzymianin? A on rzekł: Tak jest. 28. I odpowiedział Tysiącnik: Jam za wielką sumę

tego mieszczaństwa dostał. A Paweł rzekł: A jam się i urodził. **29.** Natychmiast tedy odstąpili od niego, co go męczyć mieli. Tysiącznik też zlekł się, skoro się dowiedział, że był mieszczaninem Rzymskim, a iż go był związał. **30.** A nazajutrz chcąc pilniej się wywiedzieć, o którą by rzecz był od Żydów obwinion, rozwiązał go a rozkazał się zejść kapłanom i wszytkiej radzie, a wywiódszy Pawła, postawił między nimi.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.